

George Augustin

POWOŁANI DO MIŁOŚCI

Małżeństwo i rodzina
po chrześcijańsku

przełożył
Piotr Napiwodzki

Wydawnictwo WAM

1.
Małżeństwo
i rodzina w Biblii

Biblia mówi o małżeństwie od pierwszych do ostatnich stron. Już w pierwszej księdze, w Księdze Rodzaju, ludzkość rozpoczyna się od rodziny Adama i Ewy, a w ostatniej księdze, Apokalipsie św. Jana, cel całego stworzenia ukazany jest w obrazie zaślubin: zbawiona ludzkość i Jezus Chrystus jawią się jako Oblubieniec i Oblubienica. „Biblia pełna jest rodzin, pokoleń, historii miłości i kryzysów rodzinnych, począwszy od pierwszej strony” (*Amoris laetitia*, 8).

Pan Bóg wziął zatem człowieka i umieścił go w ogrodzie Eden, aby uprawiał go i doglądał.

Potem Pan Bóg rzekł: „Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam, uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc”.

Wtedy to Pan sprawił, że mężczyzna pogrążył się w głębokim śnie, i gdy spał, wyjął jedno z jego żeber, a miejsce to zappełnił ciałem.

Po czym Pan Bóg z żebra, które wyjął
z mężczyzny, zbudował niewiastę.
A gdy ją przyprowadził do mężczyzny,
mężczyzna powiedział:
„Ta dopiero jest kością z moich kości
i ciałem z mego ciała!
Ta będzie się zwała niewiastą,
bo ta z mężczyzny została wzięta”.
Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego
i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle,
że stają się jednym ciałem.

Rdz 2

Małżeństwo i rodzina w Starym Testamencie

Sam Boży plan stworzenia przewiduje istnienie małżeństwa i rodziny, stąd ich uniwersalność dla wszystkich ludzi. „Wspaniałe dwa pierwsze rozdziały Księgi Rodzaju przedstawiają nam parę ludzką w jej fundamentalnej rzeczywistości. W tekście na początku Biblii jaśnieją pewne decydujące stwierdzenia. Pierwsze, cytowane syntetycznie przez Jezusa, mówi: «Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył:

stworzył mężczyznę i niewiastę» (Rdz 1,27)” (*Amoris laetitia*, 10). Zgodnie z rozumieniem biblijnym małżeństwo opiera się na różnorodności, a nie na równości! Prawdziwą „figurą” Boga nie są posągi z kamienia i złota, których Biblia zakazuje w Dekalogu, lecz jest nim kochająca się para ludzi, „zdolna ukazać Boga Stwórcę i Zbawiciela. Dlatego płodna miłość staje się symbolem intymnej rzeczywistości Boga” (*Amoris laetitia*, 11).

Wychodząc od stworzenia, ta biblijna opowieść przenika kolejne pokolenia, gdyż rodzina pierwszej pary ludzkiej jest początkiem i drogą, na której rozwija się historia zbawienia, historia Boga z ludźmi.

Już prehistoria, czyli Księga Rodzaju, pozwala nam dostrzec, jakie miejsce w planie zbawienia ma małżeństwo i założenie rodziny. „Adam, który jest również człowiekiem wszystkich czasów i wszystkich regionów naszej planety, wraz ze swoją żoną daje początek nowej rodzinie, jak to powtórzył Jezus, cytując Księgę Rodzaju: «złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem» (Mt 19,5; por. Rdz 2,24). Czasownik «złączyć się» w oryginale hebrajskim oznacza ściśle

współbrzmienie, przylgnięcie fizyczne i wewnętrzne, aż po punkt, który jest używany do opisanego zjednoczenia z Bogiem: «do Ciebie lgnie moja dusza», śpiewa Psalmista (Ps 63,9). W ten sposób przywołuje się zjednoczenie małżeńskie nie tylko w jego wymiarze seksualnym i cielesnym, ale również w jego dobrowolnym obdarowaniu miłością. Owocem tego związku jest to, «że stają się jednym ciałem», czy to w uścisku fizycznym, czy też w jedności serc i życia, a być może w dziecku, które zrodzi się z dwojga, łącząc zarówno genetycznie, jak i duchowo dwa «ciała» (*Amoris laetitia*, 13).

Dzieci będące owocem miłości między mężczyzną i kobietą Biblia rozumie jako błogosławieństwo Boże. U Psalmisty czytamy: „Oto synowie są darem Pana, a owoc łona nagrodą. Jak strzały w ręku wojownika, tak synowie za młodu zrodzeni. Szczęśliwy mąż, który napełnił nimi swój kołczan. Nie zawstydzi się, gdy będzie rozprawiał z nieprzyjaciółmi w bramie” (Ps 127,3–5). Te biblijne obrazy oczywiście odzwierciedlają kulturę starożytnego społeczeństwa, jednakże w każdej epoce i w każdej kulturze

dzieci są wyrazem kompletności rodziny i ilustracją historii zbawienia, którą Bóg pisze z ludźmi.

Małżeństwo i rodzina w Nowym Testamencie

Nowy Testament wiąże miłość i wierność pary małżeńskiej z tajemnicą miłości i wierności łączącą Jezusa Chrystusa z Jego Kościołem (Ef 5,21–33).

Nowy Testament podkreśla godność rodziny, nazywając ją Kościołem domowym. „Przestrzeń życiowa rodziny może być przekształcona w Kościół domowy, w miejsce sprawowania Eucharystii, obecności Chrystusa siedzącego przy jednym stole. Niezapomniana jest scena nakreślona w Apokalipsie: «Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli kto posłysz mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze Mną» (3, 20). W ten sposób naszkicowany jest dom, który niesie w swoim wnętrzu obecność Boga, wspólną modlitwę i przez to błogosławieństwo Pana” (*Amoris laetitia*, 15).

Rodzice stają się dla swoich dzieci pierwszymi nauczycielami wiary. Wychowanie dzieci jest ich pierwszorzędnym zadaniem, natomiast dzieci powinny uczyć się czcić i szanować rodziców. Należy jednakże pamiętać, że dzieci nie są własnością rodziny, lecz niezależnymi osobami.

Nowy Testament opisuje także życie Jezusa w Jego własnej rodzinie w Nazarecie oraz to, w jaki sposób doświadczał On życia rodzinnego u swoich przyjaciół i ludzi w Jego otoczeniu. Biblijne Słowo Boże nie objawia się jako konsekwencja abstrakcyjnych teorii, lecz jako towarzysz drogi dla rodzin także wtedy, gdy przeżywają one kryzys i czas cierpienia.

Pismo Święte zna także ciemne strony w życiu małżeństwa i rodziny. „To obecność bólu, zła, przemocy, które niszczą rodzinę i jej intymną wspólnotę życia i miłości. Nie bez powodu mowa Chrystusa na temat małżeństwa (por. Mt 19,3–9) włączona jest do polemiki na temat rozwodu. Słowo Boże jest nieustannym świadkiem tego ciemnego wymiaru, który otwiera się już na początku, gdy wraz z grzechem relacja miłości i czystości

między mężczyzną a kobietą przekształca się w dominację: „ku twemu mężowi będziesz kierowała swe pragnienia, on zaś będzie panował nad tobą (Rdz 3,16)” (*Amoris laetitia*, 19).

Życie w rodzinie z jednej strony łączy się z ciężką pracą, a z drugiej – niesie ze sobą także wiele radości i poczucia bezpieczeństwa. Udane życie rodzinne opiera się na przykazaniu miłości i darze z siebie dla innych. Bez miłosierdzia i przebaczenia nie ma szans na spełnienie tego.

Małżeństwo i rodzina a Tajemnica Boga

Doświadczenie miłości stanowi fundament wspólnego życia par i rodzin. To powiązanie sięga przy tym głęboko w tajemnicę samego Boga. Zgodnie z nauką papieża Jana Pawła II rodzina jest odzwierciedleniem Bożej Tajemnicy: w Bogu jest rodzicielstwo („Ojciec”), dziecięctwo („Syn”) i wzajemna miłość („Duch Święty”).

„Z tym spojrzeniem, na które składają się wiara i miłość, łaska i zaangażowanie

rodziny ludzkiej i Trójcy Świętej, rozważamy rodzinę, którą słowo Boże powierza w ręce mężczyzny, kobiety i dzieci, aby tworzyli komunię osób, która byłaby obrazem jedności między Ojcem, Synem i Duchem Świętym” (*Amoris laetitia*, 29).

Życie chrześcijańskie zna trzy podstawowe formy, przez które małżonkowie i rodziny mogą doświadczyć tego głębokiego duchowego wymiaru ich wspólnego życia: przez wspólną modlitwę, przez wspólne czytanie Pisma i przez wspólne uczestnictwo w Eucharystii celebrowanej we wspólnocie. „Rodzina jest wezwana do wspólnej, codziennej modlitwy, czytania słowa Bożego i komunii eucharystycznej, aby rozwijać miłość i coraz bardziej stawać się świątynią, w której mieszka Duch Święty” (*Amoris laetitia*, 29). To piękny zwyczaj, gdy katolickiej parze z okazji ślubu albo założenia rodziny ofiarowuje się ikonę Maryi lub sami sprawiają sobie taki prezent. Spojrzenie na Matkę Jezusa może nam pomóc rozpoznawać Boże orędzie w historii naszej rodziny.

Błogosław, Maryjo, wszystkim moim bliskim,
dnia każdego udzielaj im
błogosławieństwa matczynego!
Szeroko Twoje ręce nad nami rozpościeraj,
każdemu sercu i domowi
błogosławieństwa udzielaj!

Kordula Wöhler